

မြို့ကျ.

သံချပ်ဝတ်နယ်စားကြီး

(၁)

ခရိုင်ဝန်၏ ဟောခန်းထဲက ယူအမ်ပီတပ်ရဲများ နှင့်အတူ ထွက်လိုက် ပါလာသော ခရိုင်ဝန်၏ ဆူပရီကြီးက "ဆာဂျင်တို့ အဖွဲ့"ဟု အော်လိုက် သဖြင့် တပ်ကြပ်ကြီး စိန်တောက်တို့ အဖွဲ့သည် ခရိုင်ဝန်မဟာခန်းထဲ ဝ င်လာကြသည်။ ။

ခရိုင်ဝန်သည် ဝင်လာကြသူများကို မကြည့်သေးဘဲ ဘီလီယက်ခုံကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ ။

စိန်တောက်တို့ အဖွဲ့က ခြေဆောင့်အလေးပြုလိုက်ကြသော်လည်း တစ်ချက်ပင် လှည့်မကြည့်ဘဲ "လာကြ"ဟု ဆိုသည်။ ။ ထိုအချိန်ထိ ခရိုင် ဝန်သည် ဘီလီယက်ခုံပေါ် ဖြန့်ခင်းထားသော မြေပုံကြမ်းတစ်ချပ်ကို စို က်ကြည့်နေပြီး ထိုမြေပုံကြမ်းတစ်ချပ်၏ အစက်အပြောက် အကွေ့အ ကောက်များ ထဲက အမည်းစက်တစ်ခုကို ခဲတံနှင့်ထောက်ပြထားသည်။ ။

ခရိုင်ဝန် ခဲတံနှင့် ထောက်ပြထားသောနေရာကို စိန်တောက်တို့ အဖွဲ့ က ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ ။

"ယူအမ်ပီတို့ နဲ့ ညှိနှိုင်းချက်အရ ဆာဂျင်တို့ အဖွဲ့က ဒီနေရာကို တာ ဝန်ကျတယ်"

ယာယီခရိုင်ဝန် ထောင်လက ချင်းသံဝဲဝဲနှင့်ပြော၏။

"နာဂတောင်တန်းပေါ်ပါလား ဝန်မင်း"

စိန်တောက်အသံက အံ့ဩသလို ထွက်သွားသည်။ ။

"ဟုတ်တယ် ဆာဂျင်"

ခရိုင်ဝန်၏ စကားက ပြတ်သား၏။

"နေရာ၊ နာမည်"

"ဝေလန်စွန်ခေါင်၊ အိန္ဒိယ အာသံပြည်နယ်နဲ့ လေးမိုင်တစ်ဖာလုံ
လောက် ဝေးမယ်၊ တို့ မြန်မာပိုင် နယ်နိမိတ်အဆုံးရွာပဲ"

စိန်တောက်တို့ စိတ်ထဲမှာ တော့ "သွားပြီ"ဟု သက်မပြိုင်တူချမိလို
က်ကြသည်။ ။ ချက်ချင်း မျက်နှာငယ်လေးတွေနှင့် ဖြစ်သွားကြပြီး နှုတ်
ဆိတ်နေကြသည်။ ။

"မနက်ဖြန်မနက်မှာ စထွက်မယ်၊ ဆင်သေရွာကို ယူဝီနဲ့ ပို့ပေးမယ်။
ပစ္စည်းတွေကို စီစဉ်လိုက်မယ်၊ အားလုံး အသင့်ဖြစ်ရမယ်၊ အားလုံး
အော်ခေနေော်၊ ဒါပဲ"

ခရိုင်ဝန်၏ အစီအစဉ်ကို မည်သူကမှ မအိုကေဟု မပြောရဲကြသဖြင့်
"အိုကေ၊ ဟုတ်" လိုက်ကြရသည်။ ။

"အားလုံးသွားနိုင်ပြီ၊ မနက်ဖြန် ရှစ်နာရီ အားလုံးရယ်ဒီ"

"ဟုတ်"

စစ်ကိုင်းသားရွှေခဲက အပြင်ရောက်တော့ -

"ဘာရယ်ကွ ဂြီလ၊ ဝေးလွန်စွန်ခေါင် ဟု န်လား"

ဟု ခန္တီးဇာတိသား ဂြီလကို မေးသည်။ ။

"ဝေးလန်စွန်ခေါင်ပါကွ"

ဂြိုဟ်က ပြန်ပြော၏။

"ငါ့နားထဲလည်း ဝေးလွန်စွန်ခေါင်ပဲ ကြားလိုက်တယ်၊ ရွာနာမည် ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မယ်၊ ခရိုင်ဝန်ပြောတာက တိုင်းပြည်နဲ့ ဝေးလွန်းတယ် ။ အစွန်အဖျားလည်း ကျတယ်၊ ခေါင်တယ်ခေါင်တယ်လို့ ဆိုလိုတာများ လားကွာ၊ နာဂရွာနာမည်ကော ဟုတ်လားကွ ဂြိုဟ်"

"ကျွန်တော်လည်း မကြားဖူးဘူးလေ ဆာဂျင်၊ တန်မင်းကို မေးကြည့် ပါလား"

ဂြိုဟ်ကို တန်မန်းက လှည့်ကြည့်ပြီး -

"မင်းတို့ တောင်ပိုင်းကလူတွေတောင် မကြားဖူးဘူးဆို ငါက ပိုဝေး ပေါ့၊ မင်း ခန္တီးသားပဲ မကြားဖူးဘူးလား"

"ဟင့်အင်း"

"ကဲ.. ဝေလန်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝေးလွန်းပဲဖြစ်ဖြစ် ကျရာတာဝန်ပဲ၊ ကဲ.. တ န်းဖြုတ် အော်ရဦးမလား"

"အော်.. ဂေ"

တန်မန်းက ခရိုင်ဝန်သံနှင့် နောက်လိုက်တော့မှ အားလုံး ရယ်နိုင် ပြီးနိုင်သွားကြသည် ။

မြန်မာနိုင်ငံအတွက် လွတ်လပ်ရေး၏ ခေတ်ဦးကာလမှာ အစိုးရအာဏာပိုင်များ အနေနှင့် လုပ်ငန်းတွေက ရှုပ်ထွေးနေသည် ။ လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံဟု ဖြစ် လာပြီးမှီ အားလုံး အစကနေ စနေကြရသည် ။ အရေးအကြီးဆုံးမှာ အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်ကိစ္စနှင့် နယ်မြေပိုင်းခြားမှု ကိစ္စ။ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီ လက်အောက်က ညီနောင်ပမာ လွတ်လပ်ရေးရ လာကြသော အိန္ဒိယနှင့် မြန်မာအာဏာပိုင်တို့ ၏ ညှိနှိုင်းသဘောတူညီ

ချက်အရ နယ်မြေပိုင်နက်ကိစ္စ။ ထိုကိစ္စနှင့်ပင် ယူအမ်ပီ၊ ပြည်စောင့်ရဲတို့
၏ တာဝန်က မိမိမြန်မာနိုင်ငံ၏ လုံခြုံရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးကိ
စ္စ။ ထိုကိစ္စနှင့်ပင် ယခု ဆာဂျင်စီန်တောက်တို့ အဖွဲ့က အိန္ဒိယမြန်မာ န
ယ်စပ်ဖြစ်သော နာဂတောင်တန်းပေါ်ရှိ ဝေလန်စွန်ခေါင် (ဝေးလွန်စွန်
ခေါင်)ကို ချီတက်ကြရပေတော့မည်။

ပထဝီအနေအထားအရ ချင်းတွင်းမြစ်၏ မြစ်ဖျားခံရာ နယ်စွန်နယ်
ဖျားက ဆိုရမည့် မြန်မာနိုင်ငံအနောက်ဘက်ရှိ ဆင်ဂလိန်းခန္တီးသည် နာ
ဂခရိုင်၏ ခရိုင်ဝန်ရုံးစိုက်ရာမြို့ ဖြစ်သည် ။

နာဂတောင်တန်းသည် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်မတိုင်မီထိ အစိုးရ၏ အုပ်ချူ
ပ်မှုလွတ်ကင်းသော နယ်မြေဖြစ်ခဲ့သည် ။ ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
နှင့် မတ်လအတွင်း ဗြိတိသျှအုပ်ချူပ်ရေးအရာရှိ မစ္စတာအေဒဗလျူပေ
တာက နာဂတောင်တန်း၏ အချို့သောနေရာများ သို့ လှည့်လည်သည့်
အချိန်ကျခါမှ အစိုးရ၏ အုပ်ချူပ်ရေးစနစ်ဖြင့် စတင်ထိတွေ့ခဲ့ရခြင်းဖြစ်
သည် ။

၉၁-ဌာနအုပ်ချူပ်ရေးဟု ခေါ်သော ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ အုပ်ချူ
ပ်ရေးဥပဒေသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံက ခွဲထွက်ပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံကို အင်္ဂ
လိပ်တို့ ထာဝစဉ်ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးနိုင်ရန် နိုင်ငံရေးအဆောင်အယောင်
ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးလုပ်ပေးသော အုပ်ချူပ်ရေးသစ် ဖြစ်လေသည် ။

အ ဆိုးရူးဆိုးအ ပိုင်းတ စ်ပိုင်းမ္၁၁ ဗမာများ နှင့်
ကျန်တိုင်းရင်းသားများကို သွေးခွဲထားသည့် နယ်ချဲ့သမား၏ အစီအမံ
ကို ထပ်မံအတည်ပြုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။ ၉၁-ဌာနအုပ်ချူပ်ရေးသည်
တောင်တန်းဒေသများကို သွေးခွဲထားရန်အတွက် မြန်မာပြည်မမှ ခွဲပြီး
ဘုရင်ခံ၏ တိုက်ရိုက်လက်အောက်ခံ သီးသန့်ဌာနအဖြစ် အုပ်ချူပ်ခြင်းပ

င်ဖြစ်သည်။ ။

တစ်နည်းဆိုရသော် အင်္ဂလိပ်အစိုးရသည် မြေပြန့်မှ မြန်မာမင်းများ နှင့် တောင်ပေါ်တိုင်းရင်းသားများအား အဆက်အသွယ်ဖြတ်စေပြီး မြန်မာပြည်ဘုရင်ခံအား တောင်တန်းဒေသအုပ်ချုပ်ရေးကို ကိုယ်တိုင်ကွပ်ကဲ အုပ်ချုပ်စေသည်။ ။ တောင်ပေါ်ဒေသများ သို့လည်း ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်များကိုစေလွှတ်၍ လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၁၀၀ ခန့်ကပင် လွှမ်းမိုးစေသည် မှာ လွတ်လပ်ရေးရပြီးသည် ထိ ဖြစ်လေသည်။ ။

နာဂတောင်တန်းသည် မြန်မာပြည်၏ အနောက်မြောက်ဘက်၌ တည်ရှိသည်။ ။ အနောက်ဘက်ကိုလားသော် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ အရှေ့ဘက်ကိုလားသော် ကချင်ပြည်နယ်နှင့် တောင်စူးစူးသို့လားသော် ချင်းပြည်နယ်ရှိ၏။ အနောက်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တို့တွင် ဟူးကောင်းပတ်ကျိုင်းတောင်တန်း၊ အရှေ့ဘက်တွင် ချင်းတွင်းမြစ်နှင့် တောင်ဘက်တွင် နမ့်သဲချောင်းတို့ ရှိကြသည်။ ။ ထိုဒေသတွင် ထင်ရှားသော ချောင်းမကြီးသုံးသွယ်ရှိရာ နမ့်ခေါင်ချောင်းသည် အလယ်ဗဟိုခန့်တွင် အနောက်မှ အရှေ့သို့ ဖြတ်သန်းစီးဆင်း၏။ နမ့်ဖွတ်ချောင်းမှာ မူ မြောက်မှ တောင်ဘက်သို့ ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသည်။ ။ ဆင်ကလိန်း ခန္တီးမြို့အထက် ကိုးမိုင်ခန့် အကွာတွင် နမ့်ဖွတ်ချောင်းနှင့် ပေါင်းဆုံမိသည်။ ။

အင်္ဂလိပ် ကိုလိုနီခေတ်နှင့် နာဂတောင်တန်းကို အိန္ဒိယမြေတိုင်းဌာနက တိုင်းတာခြင်းမပြုလုပ်ခဲ့သေးပေ။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ မြေပုံပေါ်တွင် မြေတိုင်းတာခြင်း မပြုလုပ်ရသေးသော ဒေသဟူ၍ ဖော်ပြထားခဲ့သည်။ ။

ယခုမူ ဆာရာမေတီပတ်ဝန်းကျင် တစ်ဝိုက်ဖြစ်သော နာဂတောင်တန်းသည် မြန်မာပိုင်နယ်မြေထဲ ပါဝင်လာသဖြင့် ပြည်စောင့်ရဲတို့ အနေနှင့် ကိုယ့်ပြည်ကို ကိုယ်စောင့်ရှောက်ကြရမည့်တာဝန် ဖြစ် လာလေသည်။

စိန်တောက်တို့ တပ်ဖွဲ့မှာ နောင်တွင် အားလုံး ရာထူးတစ်ဆင့်စီ တက်ကြရမည့်သူများ ဖြစ်၍ လားမသိ။ ခရိုင်ဝန်က နံနက်စာကို သူ့ဇနီးခန်းတွင် အထူးကျွေးသည် ။ နံနက်စာ စားသောက်ပြီး သူ့ယူပီဘုတ်ပေါ်သို့လည်း သူ့ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့သည် ။ အချိန်မှာ နံနက် ရှစ်နာရီကျော်ပြီ။

ချင်းတွင်းမြစ် ရေကြောင်းထဲတွင် မိုးနှောင်းဆောင်းဦး နှင်းမှိုင်းတို့ ကြောင့်လား၊ ရေကြောင်းလမ်း တစ်စုံတစ်ခုကြောင့်လားတော့ မသိ။ မနေ့က ခရိုင်ဝန်၏ စကားအရ ရှစ်နာရီကို ထွက်ရမည့် သူ့ယူပီဘုတ်က ကိုးနာရီကျော်မှ ဆင်ကလိန်း ခန္တီးက ထွက်ဖြစ်သည်။

ရေမိုင် သုံးမိုင်ကျော်ခရီးကို တစ်နာရီကျော် မောင်းလာရသည် ။ ချင်းတွင်းဖျားတွင် မော်တော်ဘုတ်များ အပြင် ဒေသခံတို့ သည် သစ်လုံးထွင်းလှေများကို အသုံးပြု၍ သွားလာနေကြသည် ကိုလည်း လမ်းတစ်လျှောက် တွေ့နေရသည် ။ သစ်လုံးထွင်းလှေများမှာ ရေစီးကြမ်းသော မြစ်လယ်ရေရိုးကိုမထွက်ဘဲ ကမ်းနားအတိုင်း ထိုးဝါးများ နှင့် ထိုးလှော်သွားနေကြသည်။

ခရိုင်ဝန်၏ ယူပီဘုတ်သည် ဆယ်နာရီကျော်တွင် ဆင်သေရွာဆိပ်ကို ရောက်သည် ။ စိန်တောက်တို့ ပြည်စောင့်ရဲတပ်ဖွဲ့ကို မြို့မဝန်ထောက်ကြီးနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိ၊ ပြည်ထောင်စု စစ်

ရဲဗိုလ်တို့ က အသင့်ကြိုဆိုနေကြသည်။ ဆိပ်ကမ်းရှိ နောက်မော်တော်
တစ်စီးပေါ်တွင် မူ ဆင်းလိုက်တက်လိုက် ဝန်စည်စလယ်များကို တင်လို
က်ချလိုက် လုပ်နေကြသော ချင်းတွင်းဖျား ခရီးသည် များကိုလည်း မြင်
တွေ့ရသည်။ ။

မြို့မဝန်ထောက်ကြီးနှင့် ကြိုဆိုနေကြသူတို့ က ပြည်ထောင်စု စစ်ရဲ
တပ်ဖွဲ့၏ ဧည့်ဂေဟာ၌ စိန်တောက်တို့ အဖွဲ့ကို နေရာချထားပေးသည်။ ။
နေ့လယ်စာကိုလည်း ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်စွာ ကျွေးမွေးဧည့်ခံကြသည်။ ။

ထမင်းစားချိန်၌ လည်းကောင်း၊ ထမင်းဝါးပြီး၌ အချို့အချဉ် ငါးခြောက်၊
အသားခြောက်များ နှင့် ရေနွေးကြမ်းသောက်ကြချိန်၌ လည်းကောင်း၊
မြို့မဝန်ထောက်ကြီးက နာဂတောင်တန်းပေါ်ရှိ ဝေလွန်စွန်ခေါင် (စိန်
တောက်တို့ အဖွဲ့၏ ကိုယ်ပိုင်ပေးထားကြသော အမည်
ဝေလွန်စွန်ခေါင်)ကို ရောက်လျှင် ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်များကို မနားတမ်း
မြို့မ ဝန်ထောက်ကြီးက မိန့်ကြားသည်။ ။

တစ်ပြည်ထောင်သား ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ ဖြစ်ကြသော နာဂအ
မျိုးသားတို့ အား လေးစားချစ်ခင်စွာ ဆက်ဆံရေးနှင့် သူတို့ အား လက်
ဆောင်အဖြစ် မီးခြစ်၊ အစ်၊ အပ်ချည်လုံး၊ ပုတီးစေ့နီ၊ မှန်ဝိုင်း၊ စောင်၊
ဆားနှင့် အဝတ်အထည်များ စသည် တို့ ကိုလည်း လုံလုံလောက်လောက်
စီစဉ်ပေးထားကြောင်း၊ စိန်တောက်တို့ ၏ ရိက္ခာနှင့် ပစ္စည်းများအား
လုံးကို နာဂတောင်တန်းပေါ်သို့ သယ်ဆောင်သွားရန် အထမ်းသမားများ
နှင့် ဝန်တင်လားတရုတ်များကို အားလုံးအဆင်ပြေပြေ ချောချောမော
မော ဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားကြောင်း ပြောသည်။ ။

မြို့မဝန်ထောက်ကြီး ဤဆင်သေရွာကို ရောက်နေသည် မှာ သုံး
လေးရက်ရှိပြီဖြစ်သဖြင့် စိန်တောက်တို့ နာဂတောင်တန်းသားများ အ

တွက် စီစဉ်ပေးထားခဲ့ပြီး နေ့လယ် တစ်နာရီလောက်တွင် စိန်တောက်
တို့ ကူးလာခဲ့ကြသော ခရိုင်ဝန်၏ ယူပီဘုတ်နှင့် ဆင်သေရွာက ပြန်သွား
သည်။ ။ မြို့မဝန်ထောက်ကြီးကို စိန်တောက်တို့ က မြစ်ဆိပ်သို့ လိုက်ပို့
လိုက်ကြသည်။ ။

ဆင်သေရွာမှ ချင်းတွင်းအနောက်ဘက်ကမ်း၌ ရွာကြီးဖြစ်သည်။ ။
ထို့ကြောင့် မြို့မဝန်ထောက်ကြီးကို လိုက်ပို့ကြရင်း အပြန်မှာ ရွာကို
လျှောက်လည်ကြည့်ကြသည်။ ။ ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိ အေဇံပေက
မူ စီစဉ်စရာရှိသေး၍ စိန်တောက်တို့ ကိုနှုတ်ဆက်ကာ စစ်ရဲဧည့်ဂေဟာ
သို့ ပြန်သွားသည်။ ။

စိန်တောက်တို့ မှာ ရွာကိုလျှောက်လည်ရင်း တစ်ကိုယ်ရည် အသုံးအ
ဆောင် လိုအပ်သည် များ ၊ မေ့ကျန်ခဲ့သည် များကို ဆင်သေရွာ ကမ်းနား
လမ်းရှိ ကုန်စုံဆိုင်များ တွင် ဝင်ဝယ်ကြသည်။ ။ တစ်ရွာလုံးရှိ ကုန်စုံဆိုင်
များမှာ တရုတ်ကုလားဆိုင်များ ချည်း ဖြစ်သည်။ ။

မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေး၏ ခေတ်ဦးကာလ ပြည်စောင့်ရဲတို့ အနေ
နှင့် စိတ်အစာမကျေချင်ကြ။ ။ ထို့ကြောင့် မှတ်မှတ်ရရရှိလေအောင် ကမ်း
နားလမ်းတစ်လျှောက်ရှိ ကုန်စုံဆိုင်များကို မှတ်မှတ်ရရ
လျှောက်ကြည့်ကြရာ ရှမ်းဗဟာ ကုန်စုံဆိုင်နှစ်ဆိုင်သာ တွေ့ရသည်။ ။

ညနေ ခြောက်နာရီနီးမှ စစ်ရဲဧည့်ဂေဟာသို့ ပြန်လာကြသည်။ ။ အပြ
န်လမ်း ဈေးတန်းတွင် ဝါးတဲရှည်တစ်ခုကိုတွေ့၍ မေးကြည့်ရာ တရုတ်
စာသင်ကျောင်းဖြစ်ကြောင်း ရှမ်းတရုတ်တစ်ယောက်က ပြောပြသည်။ ။
စိန်တောက်တို့ အနေမှာ ထူးဆန်းနေသလိုပင်။

ညနေ ထမင်းဝိုင်း၌ မနက်ဖြန် ချီတက်ကြရမည့် နာဂတောင်တန်း
လမ်းခရီးနှင့် အထမ်းသမားများ ၊ လားတရုတ်များ ၊ နယ်မြေဒေသ

အခြေအနေများကို စိန်တောက်တို့ နှင့်အတူ နာဂတောင်တန်းပေါ် လိုက်
ပါနေရာ ချထားပေးမည့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိ အေဇံပေက
ပြောပြသည် ။ သူနှင့် သူတပည့်နှစ်ယောက်တို့ မှာ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်
ခန့်ကပင် နာဂတောင်တန်းပေါ် တစ်ခေါက်ရောက်ပြီးကြပြီဖြစ်ကြောင်း
ပြောပြသည် ။

ထို့ကြောင့် နာဂတိုင်းရင်းသားတို့ ၏ ဓလေ့စရိုက်၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဘာ
သာကိုးကွယ်မှု၊ သူတို့ ၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်အကိုင် စသ
ည် တို့ ကိုပါ စုံစုံစေ့စေ့ ပြောပြသည် ။ ဝေလွန်စွန်ခေါင်သို့ သွားကြရာ
လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် လည်း ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိကပင် ဦး
ခေါင်ခေါ်သွားမည်ဖြစ်သဖြင့် မည်သို့မျှ စိုးရိမ်ပူပန်စရာမရှိကြောင်း
ပြောပြ၏။

အမှန်က သူသည် လက်ရှိ အာဏာရပါတီ၏ စည်းရုံးရေးမှူး တစ်
ယောက်လည်း ဖြစ်ပုံရသည် ။ မြောက်ပိုင်းနယ်က ချင်းဗမာသွေးနှော
ထားသူ ဖြစ်ပြီး နာဂစကားကိုလည်း အတော်ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ပြော
ဆိုနိုင်သူဖြစ်သည် ။ နောက်ပိုင်းမှ စိန်တောက်တို့ သိရသည် မှာ သူသည်
ဒေသခံအမတ်တစ်ဦး၏ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးကောင်း တစ်ဦးလည်း ဖြစ်
လေသည် ။

ထိုအမတ် ဝန်ကြီးဖြစ်လာလျှင် ထိုပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး အရာရှိသည်
ဝန်ကြီး၏ အတွင်းရေး အတွင်းဝန်လည်း ဖြစ်လာနိုင်သော အရည်အချ
င်းပြည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လာနိုင်သည် ။ အသက်သုံးဆယ်
ဝန်းကျင်ခန့်သာ ရှိသေးသော်လည်း ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိ အေဇံ
ပေမှာ လူကြီးတစ်ယောက်ပမာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိသည် ။ ယဉ်ကျေး
သိမ်မွေ့သည် ။ ဒေသခံများ နှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ကြီးငယ်မဟူ လေး

လေးစားစား ဆက်ဆံတတ်သည်။ ။ စိန်တောက်တို့ နှင့် တစ်နေ့တစ်ည သာ ထိတွေ့ ဆက်ဆံကြရသေးသော်လည်း လူတော်လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ စိန်တောက်တို့ တစ်ဖွဲ့လုံးက မှတ်ချက်ချနိုင်သည်။ ။

ထို့ကြောင့်လည်း နာဂတောင်တန်းပေါ်သို့ သူနှင့်အတူ သွားကြရမည်ကို စိန်တောက်တို့ အဖွဲ့ကလည်း သူ့အပေါ် အားကိုးတကြီးဖြစ်မိကြသည်။ ။ သူက -

"မနက်ဖြန်မှ တကယ့်တောင်တွေကို တက်ကြရတော့မည်ဆိုတော့ ဆာဂျင်ကြီးတို့ လည်း အားရှိအောင် စောစောအိပ်လိုက်ကြပါဦး။"

ဟု သူက ဆိုသဖြင့် အိပ်ရာဝင်လိုက်ကြရသည်။ ။

သို့သော် ညအချိန်ကမူ ဆယ်နာရီကျော်နေလေပြီ။

ထိုအခါ၌မူ စိန်တောက်တို့ အဖွဲ့က အိပ်ရာပေါ်ကိုယ်စီရောက်သွားကြပြီဖြစ်သော်လည်း ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိအဖွဲ့ပေသည် လက်ဆွဲဓာတ်မီးတစ်လုံးနှင့် မနက်ဖြန်အတွက် အစီအစဉ်တွေ၊ ပစ္စည်းစာရင်းတွေ၊ အထမ်းငှားတွေနှင့် လားတရုတ်တို့၏ သယ်ဆောင်သွားရမည့် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး စာရင်းအင်းများကို တစ်ယောက်တည်း တွက်ချက်နေသည်။ ။

အိပ်ရာဝင်ပြီး မကြာမီ စိန်တောက်တို့ မှာ အိပ်ပျော်သွားကြသဖြင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိ မည်သည့်အချိန် အလုပ်ပြီး၍ မည်သည့်အချိန် အိပ်ရာပေါ် တက်သွားသည် ကိုပင် မသိလိုက်ကြချေ။

လူသံများကြောင့် စိန်တောက် အိပ်ရာနိုးလာသည်။ အချိန်မှာ နံနက်
ခြောက်နာရီကျော်ကျော်သာ ရှိသေးသည်။ ။ ဧည့်ဂေဟာ ဧည့်ခန်းသို့ ထွက်လာရာ
ဧည့်ခန်းစားပွဲပေါ်တွင် စားသောက်စရာများ အဆင်သင့်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ။ လှေကားတံခါးလည်း ဖွင့်ထားသည်။ ။ အောက်က လူသံများကို ကြားရသဖြင့် အောက်သို့ လှမ်းကြည့်မိ၏။

ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိ အေဇီပေနှင့် သူ့လူနှစ်ယောက်၊ စစ်ရဲဗိုလ်နှင့် ရဲဘော်သုံးလေးယောက်၊ အထမ်းသမားများ ဟု ထင်ရသူ ဆယ်ယောက်ခန့်တို့ သည် အထုပ်ကြီး အထုပ်ငယ်များကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ထုပ်ပိုးပြင်ဆင်နေကြသည်။ ။ သူတို့ သည် ဘယ်အချိန်ကပင် ထပြီး ပြင်ဆင်နေကြသည် မသိ။ (နောက်မှ သိရသည် မှာ လက်ဆောင်ပေးရမည့် ပစ္စည်းများ ၊ ရိက္ခာများ စသည် တို့ ကို အထမ်းသမားများ နှင့် လားဝန်တင်များ ပေါ်တင်ယူသွားနိုင်ရန် ထုပ်ပိုး ပြင်ဆင်နေကြမှန်း သိရသည်။)

ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိနှင့် စစ်ရဲက ပုဂ္ဂိုလ်များကို အားနာသဖြင့် စိန်တောက်က သူ့လူများကို လိုက်နှိုးရသည်။ ။ ပြီးတော့ ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး အရာရှိတို့ အဖွဲ့ကို ကူညီဝိုင်းလုပ်ပေးရန် အောက်သို့ ဆင်းလာကြသည်။ ။ သူတို့ ကမူ စိန်တောက်တို့ အဖွဲ့ကို ပြီးရယ်ပြကြပြီး ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိ အေဇီပေ -

"ဆာဂျင်ကြီးတို့ နိုးကြပလား၊ အပေါ်မှာ နံနက်စာ သုံးဆောင်ကြပါဦး။"

ဟု ဆိုသည်။ ။ အမှန်က သူတို့ ယခုထုပ်ပိုး ပြင်ဆင်နေကြသည် မှာ စိန်တောက်တို့ အဖွဲ့အတွက်လည်း ပါသဖြင့် သူ့စကားကို ကြားရသောအခါ စိန်တောက်တို့ မှာ ပို၍ အားနာသွားကြပြီး -

"လုပ်စရာရှိတာတွေကို ကျွန်တော်တို့ လည်း တစ်တပ်တစ်အား လုပ်ပေးပါရစေ ဆရာ၊ ဘာတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ပေးရမလဲသာ ပြောပါ"

ဟု ပြောရသည်။ ။

"ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒီလူတွေက လုပ်နေကျပါ၊ ပြီးခါလည်း နီးပါပြီ၊ လာပါ၊ ကျွန်တော်တို့ နဲ့ အတူ လက်ဖက်ရည်သောက်ရအောင်"

ဟု ပြောပြီး အေဇီပေနှင့် စစ်ရဲဗိုလ်တို့ က ဧည့်ခန်းပေါ်သို့ ပြန်ခေါ်လာကြသဖြင့် အပေါ်ကို ပြန်တက်လိုက်လာကြပြီး သူတို့ နှင့်အတူ လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီး လမ်းခရီးအကြောင်းကို ဝိုင်းဖွဲ့ ပြောနေလိုက်ကြသည်။ ။

ထိုသို့ စကားဝိုင်းဖွဲ့ ပြောနေကြစဉ် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး အရာရှိ အေဇီပေက အထုပ်အပိုး ပြင်ခိုင်းထားသော သူလူများကို မကြာခဏ ဆင်းဆင်းကြည့်လိုက်၊ ပြန်တက် လာပြီး စိန်တောက်တို့ အဖွဲ့နှင့် စကားပြောလိုက်နှင့် တစ်မနက် အချိန်ကုန်သွားသည်။ ။

သည် လိုနှင့် ဆယ်နာရီခန့်တွင် ဝန်တင်လား အကောင်သုံးဆယ်ကျော်နှင့် လားတရုတ်များ ရောက်လာကြရာ ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအရာရှိ အေဇီပေက အောက်ဆင်းသွားပြီး အစီအစဉ်သွားလုပ်သည်။ ။ လားတရုတ်များ လားပေါ်ကို အထုပ်အပိုးတင်၍ ပြင်ဆင်နေကြချိန်တွင် စိန်တောက်တို့ အဖွဲ့နှင့် အားလုံး နံနက်စာ စားကြသည်။ ။

နံနက်စာစားပြီး ခဏအကြာမှာ ပင် ဆင်သေရွာက ခရီးစထွက်ကြသည်။ ။

ရှေ့ဆုံးက ဦးဆောင်သွားကြသူတွေမှာ အေဇီပေနှင့် သူတို့ အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ။ ထို့နောက် အထမ်းသမားများ၊ အထမ်းသမားများ နှင့် လားဝန်

တင်များကြားထဲတွင် ဂြိုဟ်နှင့် ရဲသားနှစ်ယောက်၊ နောက်ဆုံးကမူ စိန်
တောက်၊ တန်မန်းနှင့် စစ်ကိုင်းသား ရွှေခဲတို့ လိုက်ပါလာကြသည်။ ။

စိန်တောက်မှာ ပြည်စောင့်ရဲထဲတွင် တာဝန်အရှိဆုံး တပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်သဖြင့် ခဲယမ်းမီးကျောက်နှင့် ဌာနဆိုင်ရာငွေများ ပါသော လားဝန်တင်သုံးကောင်၏ နောက်ဆုံးက ဖြစ်သည်။ ။ လားတရုတ်များမှာ တစ်ယောက်လျှင် လားခြောက်ကောင် ခုနစ်ကောင်ခန့်ကို ထိန်းကျောင်း၍ သွားနေကြရသည်။ ။

ဆင်သေရွာ စစ်ရဲတပ်ဖွဲ့ မိနစ်နှစ်ဆယ်နီးပါး သူတို့ အခေါ် ကညင်တောင်တက် ကြိမ်တောထိလိုက်ပို့ပြီး ဆင်သေရွာကို ပြန်သွားကြသည်။ ။ နာဂတောင်တန်းသွားအဖွဲ့မှာ အနောက်မြောက်ဆီသို့ ရှေးရှုသွားနေကြသည်။ ။ ပြည်သူ့လုပ်ငန်းဌာနက ဖောက်ထားသော လမ်းအတိုင်းဖြစ်သည်။ ။

လ မ ျးမ ၂၁ ဆယ်ပေခန့်ကျယ်၍ လားများ သာမဟုတ်၊ ဝီလီဂျစ်ကားများ ပင် နွေလ၌ လွယ်လွယ်ကူကူ မောင်းနှင်သွားနိုင်သော အဆင့်ရှိသည်။ ။ သွားရင်းသွားရင်း တဖြည်းဖြည်း အမြင့်ပိုင်းဆီသို့ ရောက်လာကြသည်။ ။ လမ်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်ကို ပြည်သူ့လုပ်ငန်းဌာနက နှစ်လံသုံးလံခန့်စီ တောခုတ်ထားသော်လည်း လူကြီးခါးစောင်းသာသာ ဗီးစပ်အရိုင်းပင်များမှာ တောထနေသည်။ ။

ထိုဗီးစပ်တောတွင် ခိုနေသော ဖြုတ်ကောင်များ သည် လူနှင့်လားများ ပေါ် ဝဲပျံ့လိုက်လာကြသည်။ ။ ဤမျှဖြုတ်ကောင်များကို စိန်တောက် တစ်ခါမျှမမြင်ဖူး။ ခေါင်းပေါ်တွင် အစုလိုက်အပြုံလိုက် လိုက်ပါလာကြသည်။ ။ စိန်တောက်တို့ ဆင်သေရွာကို မရောက်မီက မိုးရွာသွားသဖြင့် ဖြုတ်ကောင်များ သည် ဗီးစပ်တောထဲ အုံ့ဖွဲ့ခိုနေကြပုံရသည်။

ည် ။

အတက်အဆင်းတွင် လားများက နှေးနှေးကွေးကွေး ဆင်းတက်နေကြချိန်တွင် လားများကိုယ်ပေါ်ကို ထိုးချင်ကြသည် ။ ထို့ကြောင့် လားဝန်တင်များ သည် အမြီးယမ်း၍ သဘာဝအသိနှင့် မောင်းထုတ်ကြသည် ။ လားများ နောက်က နီးနီးကပ်ကပ် လိုက်ပါလာသော စိန်တောက်တို့ မှာ လားအမြီးဖျားများ မျက်နှာကို လာမရိုက်မိအောင် ခပ်ခွာခွာက လိုက်ပါကြရသည် ။

မွန်းလွဲသုံးနာရီခန့်တွင် ဆင်သေရွာနှင့် ခုနစ်မိုင်ခန့်သာ ကွာလှမ်းသော လောင်စောက်ရွာသို့ ရောက်လာကြသည် ။ ယခင်က သွားလာဖူးထားသော ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် အေဇံပေနှင့် ပြည်သူ့လုပ်ငန်းက ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်းများ ဖြစ်ကြသဖြင့် ပြည်သူ့လုပ်ငန်းဌာန ဧည့်ဂေဟာ၌ပင် တည်းခိုခွင့်ရကြသည် ။

လောင်စောက်ရွာမှာ နာဂတိုင်းရင်းသားများ ချည်း နေထိုင်ကြသော ရွာဖြစ်သည် ။ ဤရွာရှိ နာဂတိုင်းရင်းသားများမှာ လောင်စောက်အမျိုးအနွယ် နာဂများ ဖြစ်ကြသည် ။ အိမ်ခြေ ၁၅ အိမ်သာရှိပြီး သူကြီးက အုပ်ချုပ်သည် ။ ရွာတည်ထားကြသည် မှာ တောင်ကုန်းကျောတွင် ဖြစ်ပြီး ရေမျက်နှာပြင်မှ ပေ ၉၀၀၀ ခန့်အမြင့်တွင် တည်ရှိသည် ။ တောင်ယာလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးကြသူများ ဖြစ်၏။ ဤရွာ၌ပင် မိမိတို့ တစ်ပြည်တည်းသား နာဂညီအစ်ကို မောင်နှမများ နှင့် စတင်ထိတွေ့ကြရခြင်း ဖြစ်သည် ။